

Έπί του συζητούμενου ύψος της Έπιτροπής του άρθρου 35 του Συντάγματος σχεδίου Ν.Α. "Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων της Ασματολογικῆς καὶ Τελωνιακῆς Νομοθεσίας καὶ τινων ἄλλων διατάξεων" ἡ Κυβέρνησις προτίθεται ὅπως προσθήσῃ εἰς τὸ ἄρθρον 7 τετάρτην παραγράφον διὰ τῆς ὁποίας ἐπαναφέρονται διὰ μὲν πενταετίαν α) ἡ διδάξεις τοῦ δευτέρου ἔδαφου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/37 ὡς αὕτη ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 1211/49 καὶ β) ἡ διδάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 4418/64 ἥτις ἴσχυον ἀπὸ 1/1/64 μέχρι καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Α. 4418/64.

Διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης εἰς μὲν τὴν πρώτην περιπτώσιν ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ὅπως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Φ.Κ.Ε. ἐκτίθεται ἐκ τῶν ἀκαθαρστων ἑσόδων ἡ ἀξία τοῦ καλαιοῦ σιδήρου ἢ ἐν γένει καλαϊκωμετῶν τῶν ἐγχωρῶς συλλεγομένων καὶ χρησιμοποιηθέντων προσηχημένη κατὰ 150%. Ἰσοπός τῆς τοιαύτης ἐπιτύσεως ἦτο ὅπως δημιουργηθῶν κίνητρα εἰς τὰς βιομηχανίας, ἵνα χρησιμοποιοῦν τὰ καλαϊκὰ μέταλλα διὰ νὰ μὴ ἐξάγονται ἀλλὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐγχωρῶς, δεδομένου ὅτι ταῦτα θεμελιούνται ὡς ἐθνικὸς πλοῦτος καὶ κλῆθ τῆς Ἀμερικῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή των. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἕτερος δικαιολογητικὸς λόγος διὰ τὴν ἐπιτασίαν τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ Φ.Κ.Ε. εἶναι τὸ ὅτι δι' αὐτὰ κατεβλήθη ὁ Φ.Κ.Ε. ὅταν ταῦτα καινοουργῆ τὸ πρῶτον ἐπιυλοφόρησαν. Κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ δίκαιον καὶ εὐλογον εἶναι ἡ ἀνωτέρω θεσπισθεμένη ἐπιτασίαις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Φ.Κ.Ε. διότι καὶ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐὰν τῶνδε τὴν περαιτέρω χρησιμοποίησιν τῶν ἐγχωρῶν καλαϊκῶν μετάλλων. Διὰ τοῦ δευτέρου ὅμως μέρους τῆς τροπολογίας ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4418/64 ἥτις ἴσχυος ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1.1.64 μέχρι 6.11.64 ἀπὸ τῆς ἰσχύος συγχρόνως μὲ τὴν δημοσίευσίν τοῦ ὡς ἔνω Ν.Α. 4418/64 καὶ διὰ τῆς ὁποίας προσβλέπετο ὡσούτως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Φ.Κ.Ε. εἰς τὰς βιομηχανίας παραγωγῆς καὶ κατεργασίας χυτοσιδήρου ἢ ἐπιτασίαις ἐκ τῶν ἀκαθαρστων ἑσόδων τῆς ἀξίας τοῦ παραχθέντος ἢ χρησιμοποιηθέντος χυτοσιδήρου λαμβανόμενης ὡς ὅσον ὡς τοιαύτης τῆς μίσσης χουδαϊκῆς τιμῆς τοῦ καλαιοῦ χυτοσιδήρου καὶ αὐτῆς προσηχημένης κατὰ 150%.

Ἄλλὰ ἡ τοιαύτη ἐπιτασίαις εὐνοοῦσα μὲν μόνον βιομηχανίαν ἐν Ἑλλάδι οὐδένα δικαιολογητικὸν λόγον ἔχει, εἰδὼτι ὁ χυτοσίδηρος παραγόμενος μόνον ἐκ μεταλλεύματος δύναται νὰ παραχθῆ μόνον διὰ τῆς μοναδικῆς ἐν Ἑλλάδι ὕψικαίνου τῆ δε μετਾਲεύματα εἰσάγονται ἀτελῶς καὶ οὐδέποτε ἐπεβαρύνθησαν διὰ Φ.Κ.Ε. ἢ ἄλλου ἄσασμῶ, τὰ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἔτοιμα προϊόντα προσατεύονται ἐπαρκῶς διὰ ἄσασμῶν.

Διὰ τῆς παρεχόμενης ἐπιτύσεως οὐσιαστικῶς εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην χαρίζονται ὑπὸ τοῦ Κράτους 30 λεπτὰ ἀπὸ κιλὸ παραγομένου ἢ χρησιμοποιουμένου χυτοσιδήρου τούτεστιν ἐκ συνόλου 250 χιλιάδων τόννων ἑτησίως παραγωγῆς, τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους κριμοδοτήσεως ἀνέρχεται ἑτησίως 75 ἑκατομ. καὶ διὰ τὴν πενταετίαν εἰς 375 ἑκατομ. ἥτοι κριμοδοτεῖται τὸ 50% τῆς ἀξίας τοῦ εἰσπομένου μεταλλεύματος διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ὡς ἔνω χυτοσιδήρου, διὰ τοῦ τρέπου δὲ αὐτοῦ τὸ Κράτος κριμοδοτεῖ μὲν μόνον ἑλληνικὴν ἐπιχειρήσιν καὶ τῆς παρέχει

οὕτω τὰ ὄπλα διὰ ἀθέμιτον συναγωνισμόν ἐναντίον τῶν ἄλλων ἐξηρητημένων βιομηχανιῶν καὶ καθέτων ἀλλὰ μὴ χρησιμοποιουμένων ὡς κρέτην ὤλην τὸ μετάλλευμα.

Ἐνταῦθα δύναται νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, ἡ ὡς ἄνω κριμοδότησις διὰ τὸν παραγόμενον χυτοσίδηρον θὰ ἠδύνατο νὰ δοθῇ ἀλλὰ ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν προϋπόθεσιν ὅτι αὕτη ὀρίζεται μόνον διὰ τὸν χυτοσίδηρον τὸν παραγόμενον ἐξ ἔγχωρων μεταλλευμάτων, ἵνα οὕτω δημιουργηθῇ κίνητρο χρησιμοποιοήσεως αὐτῶν διότι σήμερον τὸ 95% τῶν χρησιμοποιουμένων μεταλλευμάτων διὰ παραγωγὴν τοῦ σιδήρου καὶ χυτοσιδήρου εἰσάφεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ.

Τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς ἐκπτώσεως καὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας αὐτῆς.

Κόση χονδρική τιμὴ παλαιοῦ χυτοσιδήρου τὸ κιλὸν δρχ. 1,60 κλέον προσαύξησις 150% ἴτοι δρχ. $1,60 + 1,60 \times 150\% = 1,60 \times 2,40 =$ δρχ. 3,80. Ἡ ἀξία 3,80 πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν ἀκαθαρσίτων ἐσόδων ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐκπίπτεται καὶ ὁ ἀντίστοιχος φ.κ.ε. ἴτοι $3,80 \times 7\% = 0,266$ τῆς δραχμῆς ἀνὰ κιλὸν ἴτοι ἐκπτώσις ἐκ τῆς πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσως εἰς φ.κ.ε. 27 λεπτὰ ἀνὰ κιλὸν καὶ ἐκτὸς ἀξίας παραγωγῆς χυτοσιδήρου 270 χιλ. τόννων ἢ ὡς ἄνω ἐκπτώσις ἀνέρχεται εἰς $270.000 : 0,000027 = 72.900.000$ δρχ. Δεδομένου ὅτι ἕκαστος τόννος χυτοσιδήρου ἐκ 1.600 γραμ. μεταλλευμάτων ἡ δὲ τιμὴ τοῦ μεταλλεύματος ἀνέρχεται εἰς $\$ 14$ CIF ἴτοι τὰ ὄπλα θὰ κριμοδοτηθῶσι διὰ τῆς σχετικῆς ἐκπτώσεως τοῦ φ.κ.ε. διὰ δρχ. 270 ἴτοι 40% ἐκτὸς τῆς ἀξίας τοῦ εἰσαγομένου καὶ χρησιμοποιουμένου μεταλλεύματος πρὸς παραγωγὴν ἐκαστοῦ τόννου χυτοσιδήρου.

Διά τοῦ βασικοῦ νόμου 660/37 ἄρθρον 3 παρῆγραφος 1 ἐδάφ. 2 ὡς ἐτροκοιοιήθη μεταγενεστέρως ὁρίζεται:

"Ἐκ τῶν ἀκαθαρσίτων ἐσόδων τῶν μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκείνεται καί ἡ ἀξία τοῦ ἔγχωρου συλλεγομένου σιδήρου καί καλαίων μετάλλων ἐν γένει καί τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσογομένου ἀκατεργάστου σιδήρου εἰς πλατίνας τοῦ χρησιμοκοιουμένου ὑπ' αὐτῶν ὡς κρῦτης ὅλης προσηχημένη κατὰ 150% προκειμένου περὶ τοῦ καλαίου σιδήρου καί καλαίων μετάλλων καί κατὰ 50% προκειμένου περὶ τοῦ ἀκατεργάστου σιδήρου".

Διά τῆς διατάξεως ταύτης ὁ Νομοθέτης ἐπέδωξε νά ἐνισχύσῃ τὰς μεταλλουργικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς κατεργαζομένας καλαίων σιδήρων καί καλαιά μέταλλα ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ ἐξοργή τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Μεταγενεστέρως διὰ τοῦ Ν.Δ. 4418/64 ἄρθρον 2 παρῆγρ. 3 ἐτροκοιοιήθη ἡ ἀναφερθεῖσα διάταξις ὡς ἀκολούθως: "Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937 "περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ὡς ἐτροκοιοιήθη μεταγενεστέρως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἀπὸ 1.1.1964 καί μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διοτήγματος καί ἐπὶ τοῦ ὑπέ τῶν μεταλλουργικῶν ἐπιχειρήσεως παραχθέντος καί κατεργασθέντος χυτοσιδήρου τῆς ἐκσετάως ἀξίας τούτων περιοριζομένης εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν χονδρικής πωλήσεως τοῦ καλαίου χυτοσίδηρου προσηχημένη κατὰ 150%."

Διά δὲ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4418/64 ὁρίζεται: "Τό εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/37 "περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν" προστεθὲν δευτερον ἐδάφειον, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροκοιοιήθη καί συντελεσθῆν, καταργεῖται.

Ἰς εἶναι φανερόν διὰ τῆς ὡς ἄνω τροκοιοιήσεως κέραν τῶν ὀφειζομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 660/37 ἀπαλλαγῶν, εἰς τὴν οὐσίαν, φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, παρέχεται ἐπιπροσθέτως, καί διὰ τό περιοριζομένον χρονικόν διάστημα ἀπὸ 1.1.64 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4418/64 ἀπαλλαγῆ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ παραχθέντος καί κατεργασθέντος χυτοσιδήρου, ὅστις παρῆγεται ἐκ μεταλλευμάτων καί μόνον εἰσογόμενων κατὰ 95% ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

"Ἐκτοτε ἡ ὡς ἄνω διάταξις καί ἡ διάταξις τοῦ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/37 ἔπαυσαν ἰσχύουσα.

Διά τροκοιοιῆσεως προσιθεμένης εἰς τό ἄρθρον 7 παρῆγρ. 4 τοῦ πρὸς φήμεισιν Ν.Δ. "περὶ τροκοιοιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς δασμολογικῆς καί τελωνειακῆς Νομοθεσίας καί τινῶν ἄλλων διατάξεων καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 4418/64 διὰ τῆς ὅσους καταργεῖτο ἡ διάταξις τοῦ ἐδάφ. 2 τῆς παραγρ. 1 τοῦ Α.Ν. 860/37 καί ἐπανέρχεται, ἐκίσης, ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. ἥτις ἰσχύου ἀπὸ 1.1.64 μέχρι τῆς 6.11.64.

Διά τῆς ἐπαναφορῆς τῶν διατάξεων τούτων ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὴν οὐσίαν ἀκαλλῆσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν αἱ σιδηροβιομηχανίαί τοῦ Δημοσίου στερουμένου ἐσόδων 80-100 ἑκατ. ἑτησίως. Καί τοῦτο οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἀξιοκοιήσιν τῶν ἔγχωρων καλαίων μετάλλων καί τοῦ ἔγχωρου σιδηρομεταλλεύματος, ἀλλὰ καί διὰ τὴν παραγωγήν χυτοσίδηρου ἐξ εἰσογομένων σιδηρομεταλλευμάτων, τὰ ὅσα, ὡς γνωστόν, εἰσάγονται ἀτελῶς. Ἰσχυεῖται

τόσον ότι η παραγωγή χυτοσιδήρου σφαιρίζεται κατά 95% εις εισαγόμενα μεταλλεύματα.

Εάν η Κυβέρνησις θέλει να ενισχύσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐγχωρίων σιδηρομεταλλευμάτων θα ἴδοντο να περιορίσῃ τὴν ἐκτιμωσιν μόνον ἐκί τῆς κοσῆτητος τοῦ παραγομένου χάλυβος ἐξ ἐγχωρίων καλαίων μετάλλων καὶ μεταλλευμάτων. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θα μειωθῇ ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου εἰς ἡμῖς, καὶ θα ἐνισχυθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐγχωρίων μεταλλευμάτων.

